

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 820

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 septembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 573 din 31 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 697 alin. (1) și ale art. 715 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă	2–5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
433. — Decizie privind numirea domnului Horățiu-Lucian Cosma în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	6
434. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Romi Mihăescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități	6
435. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către Teodor-Cătălin Vătafu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
288. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 453/2009 privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Agroprodcom” — S.A. Odorheiu Secuiesc	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 573

din 31 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 697 alin. (1) și ale art. 715 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 697 alin. (1) și ale art. 715 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Doru Paraschiv și Sava Paraschiv în Dosarul nr. 10.873/302/2019 al Judecătoriei Sectorului 5 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 63D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 130D/2020, nr. 974D/2020, nr. 2.100D/2020 și nr. 2.456D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 697 alin. (1), respectiv ale art. 697 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea EXA — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 26.694/197/2018 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă, de Cristian Dan Goci în Dosarul nr. 14.549/4/2019 al Judecătoriei Sectorului 3 București, de Mircea Morosy în Dosarul nr. 8.156/233/2020 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și de Ionuț Laurențiu Mira în Dosarul nr. 17.431/281/2020 al Judecătoriei Ploiești.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 130D/2020, nr. 974D/2020, nr. 2.100D/2020 și nr. 2.456D/2020 la Dosarul nr. 63D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, considerentele și soluția cuprinse în deciziile nr. 416 din 16 iunie 2016, nr. 704 din 9 noiembrie 2017, nr. 749 din 22 noiembrie 2018 sau nr. 153 din 14 martie 2019 menținându-și valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 10.873/302/2019, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 697 alin. (1) și ale art. 715 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă.

8. Prin Încheierea din 10 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 26.694/197/2018, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 697 din Codul de procedură civilă.**

9. Prin Încheierea din 2 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 14.549/4/2019, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 697 alin. (1) din Codul de procedură civilă.**

10. Prin Încheierea nr. 815 din 5 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 8.156/233/2020, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 697 din Codul de procedură civilă.**

11. Prin Încheierea din 16 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 17.431/281/2020, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 697 alin. (1) din Codul de procedură civilă.**

12. Excepția a fost invocată de Doru Paraschiv, Sava Paraschiv, Societatea EXA — S.A. din Brașov, Cristian Dan Goci, Mircea Morosy și de Ionuț Laurențiu Mira în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații la executare, respectiv a unui apel formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea de constatare a perimării executării silit.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt lipsite de claritate, previzibilitate și proporționalitate. De asemenea, sunt injuste și creează un dezechilibru grav între participanții la executarea silită, întrucât nu sancționează culpa executorului, iar dacă executorul judecătoresc nu comunică creditorului executarea unui act, acesta nu este în culpă, iar perimarea nu poate interveni. Luarea la cunoștință de actele de executare, în vederea exercitării contestației, nu poate avea loc decât la comunicarea actului propriu-zis.

14. Se arată că prevederile legale criticate nu stabilesc în concret modul de calcul al termenului de 6 luni, respectiv nu stabilesc momentul de la care acest termen începe să curgă și folosesc expresii generale — „act sau demers necesar executării silit” — care nu furnizează un reper clar care să permită o demarcație între ceea ce reprezintă un astfel de act/demers necesar și ceea ce nu se încadrează într-o astfel de ipoteză. Totodată, nu este prevăzută/prevăzut nicio corelare sau niciun reper obiectiv pentru stabilirea caracterului necesar al unei astfel de măsuri. Prin urmare, se susține că este imposibil să se stabilească raporturile cu dispozițiile cuprinse în art. 416 — *Cererea supuse perimării*, art. 8 — *Egalitatea*, art. 627 — *Rolul activ al executorului judecătoresc*, art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, în termen optim și previzibil, sau art. 7 — *Legalitatea* din Codul de procedură civilă sau cu cele cuprinse în Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.

15. În continuare, se arată că dispozițiile legale criticate încalcă și principiul egalității în drepturi, având în vedere că stabilesc un regim diferențiat între cetățenii aflați în diferite faze ale procesului civil. Executarea silită fiind o fază a procesului civil, părților aflate în această etapă trebuie să li se recunoască posibilitatea exercitării drepturilor procesuale în aceleași condiții cu părțile aflate în alte

etape ale procesului civil. În acest sens invocă prevederile art. 416 privind cererile supuse perimării din Codul de procedură civilă și cele referitoare la perimare din Regulile de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

16. Totodată, aceste dispoziții creează o inegalitate în drepturi, atât din perspectiva raporturilor dintre debitor și creditor căruia îi este permisă o atitudine pasivă fără a fi sancționat, cât și din perspectiva raportului dintre creditor și executorul judecătoresc care poate solicita sau nu creditorului îndeplinirea unui act oricând dorește, fără a fi reglementat un termen în care această solicitare să poată fi făcută.

17. Reglementarea perimării executării silită stabilește drept condiție suplimentară necesitatea unei solicitări a executorului judecătoresc, însă fără a stabili procedura pentru situația în care o astfel de solicitare nu este necesară sau executorul, în mod culpabil, nu realizează o astfel de solicitare. De altfel, se arată că, potrivit actualei reglementări, există posibilitatea ca o executare silită să rămână în nelucrare o perioadă mai mare de 6 luni, fără ca părțile din raportul execuțional să poată contesta o astfel de situație. Or, Legea nr. 188/2000 nu stabilește termene pentru realizarea actelor de executare silită, ci stabilește doar răspunderea disciplinară pentru întârzierea sistematică și neglijență în efectuarea lucrărilor.

18. Se mai arată că, prin prevederile legale criticate, legiuitorul a lăsat la aprecierea executorului judecătoresc prerogativa de a determina incidența instituției perimării și a efectelor acesteia, în cadrul executărilor pe care le efectuează. Perimarea are ca scop sancționarea pasivității creditorului. Or, prin reglementarea actuală pasivitatea creditorului este sancționată doar în cazul în care acesta nu dă curs unei solicitări a executorului judecătoresc. Unul dintre elementele esențiale ale oricărui stat de drept îl constituie soluționarea procesului într-un termen rezonabil, însă norma legală criticată permite ca un dosar de executare să nu se finalizeze niciodată, chiar dacă atât executorul judecătoresc, cât și creditorul au o atitudine pasivă. Susține că legislația nu sancționează pasivitatea creditorului și a executorului judecătoresc. Or, lipsa de diligență a creditorului trebuie sancționată de legiuitor, care nu trebuie să mențină forme de executare silită pe o perioadă nedeterminată de timp.

19. Condiționalitatea creată de legiuitor prin sintagma „unei cereri scrise formulate de executorul judecătoresc creditorului” nu își găsește aplicabilitate în legislație, întrucât în executările silită nu este reglementată nicio situație juridică potrivit căreia să fie formulată o astfel de cerere de către executorul judecătoresc.

20. De asemenea, modul de redactare a textului face imposibilă demararea în deplină cunoștință de cauză a unei contestații la executare din partea debitorului în condițiile în care acesta nu poate ști dacă executorul judecătoresc a solicitat în scris sau nu creditorului efectuarea unui act sau demers care să împiedice perimarea executării în dosarul execuțional. Șansa de reușită în valorificarea acestui incident procedural de executare nu poate fi cunoscută de debitor, condițiile vizând exclusiv activitatea creditorului și a executorului.

21. Scopul constatării intervenirii perimării derivă din faptul că partea creditoare, printr-o îndelungată lipsă de stăruință, și-a pierdut interesul în soluționarea cererii sale. Totodată, termenul de 6 luni prevăzut de textul legal criticat este unul mai mult decât rezonabil pentru ca însuși creditorul să ceară explicații referitoare la demersul cu care l-a mandatat pe executor.

22. Judecătoria Sectorului 5 București, Judecătoria Sectorului 3 București, Judecătoria Galați — Secția civilă și Judecătoria Ploiești apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

23. Tribunalul Brașov — Secția I civilă, contrar prevederilor art. 29 alin. (4), nu își exprimă opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

25. **Guvernul**, în dosarele nr. 974D/2020 și nr. 2.100D/2020, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

26. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 697 alin. (1), respectiv cele ale art. 697, precum și ale art. 715 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă. În realitate, având în vedere motivarea excepției, Curtea va reține ca obiect al acesteia dispozițiile art. 697 alin. (1) și ale art. 715 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 697 alin. (1): „(1) În cazul în care creditorul, din culpa sa, a lăsat să treacă 6 luni fără să îndeplinească un act sau demers necesar executării silită, ce i-a fost solicitat, în scris, de către executorul judecătoresc, executarea se perimă de drept.”;

— Art. 715 alin. (1) pct. 1: „(1) Dacă prin lege nu se prevede altfel, contestația privitoare la executarea silită propriu-zisă se poate face în termen de 15 zile de la data când:

1. contestatorul a luat cunoștință de actul de executare pe care-l contestă.”.

29. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, în componenta referitoare la calitatea legii, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și art. 124 — *Înfăptuirea justiției*. De asemenea, se mai invocă art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la dispozițiile art. 715 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea observă că acestea sunt invocate în susținerea neconstituționalității dispozițiilor art. 697 alin. (1) din Codul de procedură civilă, autorii excepției nemotivând pretinsa contrarietate cu prevederile Legii fundamentale.

31. În acest context, Curtea reține că, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă ce va cuprinde trei elemente, și anume: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Dacă primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție *sine qua non* a existenței acesteia. De aceea, Curtea a constatat că în

situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere deci că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele trei elemente menționate.

32. Or, în prezenta cauză, indicarea temeiurilor constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autor. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, când a stabilit că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate.

33. Așadar, având în vedere caracterul general al textelor constituționale invocate, precum și lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor legale criticate față de acestea, Curtea nu poate identifica în mod rezonabil o critică de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 715 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă.

34. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța constituțională s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți”.

35. Prin urmare, având în vedere că nu este îndeplinită condiția motivării, cuprinsă în art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 715 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

36. În continuare, referitor la prevederile art. 697 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra acestora, în raport cu critici și prevederi constituționale similare cu cele formulate în prezenta cauză.

37. Prin Decizia nr. 503 din 5 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 26 martie 2024, Curtea a statuat că dispoziția legală criticată reglementează perimarea executării silite în cazul în care se reține culpa creditorului care, deși i s-a solicitat în scris de către executorul judecătoresc, a lăsat să treacă un termen de 6 luni fără să îndeplinească actul sau demersul necesar executării silite solicitat de executor. La fel ca în reglementarea cuprinsă în art. 389 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, termenul în care operează perimarea este tot de 6 luni însă acesta nu mai curge de la data ultimului act de executare efectuat, ci de la data la care executorul a comunicat în scris creditorului solicitarea îndeplinirii unui act sau a efectuării unui demers necesar executării silite. Vechea lege procesual civilă nu prevedea cerința ca actul sau demersul să fie solicitat în scris de către executorul judecătoresc.

38. Fiind o normă de procedură, reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul atribuțiilor sale conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, rațiunea avută în vedere la edictarea noimei criticate fiind aceea de a-l determina pe creditor să depună toate diligențele necesare pentru valorificarea drepturilor dobândite prin titlul executoriu obținut. Stabilirea noilor condiții în care intervine perimarea executării silite este în concordanță cu obligația pozitivă a statului, ce rezultă din dispozițiile art. 626 din Codul de procedură civilă, de a asigura în mod prompt și efectiv

executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii, dar și cu rolul activ al executorului judecătoresc în cadrul executării silite consacrat în mod expres prin art. 627 din Codul de procedură civilă. Executorii judecătorești sunt investiți cu îndeplinirea unui serviciu de interes public, iar activitatea acestora se desfășurează în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților și ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. În exercitarea rolului său activ, executorul judecătoresc folosește toate mijloacele prevăzute de lege în vederea realizării integrale și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu.

39. Curtea a mai reținut că debitorul trebuie să execute de bunăvoie obligația sa stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu, potrivit art. 622 din Codul de procedură civilă. În caz contrar, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită. În situația declanșării procedurii, debitorul, de regulă, nu are un interes în finalizarea executării silite împotriva sa, singura parte interesată în executare fiind creditorul. Așadar, prin reglementarea legală criticată, intervenția perimării executării silite este circumstanțiată la atitudinea creditorului, care, prin neîndeplinirea obligațiilor solicitate în scris de către executorul judecătoresc, lasă executarea silită în nelucrare timp de 6 luni. Referitor la termenul de perimare Curtea a reținut prin Decizia nr. 153 din 14 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 20 mai 2019, paragraful 26, și prin Decizia nr. 503 din 5 octombrie 2023, anterior menționată, paragraful 33, că acesta începe să curgă din momentul formulării solicitării de către executorul judecătoresc, context în care instanța judecătorească, investită cu constatarea perimării, va determina data concretă. Având în vedere cele reținute prin deciziile menționate coroborate cu prevederile art. 184 din Codul de procedură civilă, Curtea subliniază că termenul de perimare începe să curgă în contextul formulării solicitării de către executorul judecătoresc, de la data comunicării acesteia creditorului.

40. Curtea a mai constatat că dispoziția legală criticată dă expresie rolului activ al executorului judecătoresc. Dacă executorul judecătoresc are obligația de a stăruie prin toate mijloacele prevăzute de lege pentru realizarea interesului creditorului, în egală măsură și părțile din această procedură trebuie să își îndeplinească obligațiile prevăzute de lege. În privința creditorului, Curtea a reținut că, potrivit art. 647 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, acesta are obligația să acorde executorului judecătoresc, la cererea acestuia, sprijin efectiv pentru aducerea la îndeplinire, în bune condiții, a executării silite, punându-i la dispoziție mijloacele necesare în acest scop, iar în privința debitorului, acesta trebuie să se conformeze titlului executoriu; în concluzie, perimarea operează ca o sancțiune pentru inactivitatea sau neglijența creditorului care a fost încunoștințat, în scris, de obligațiile sale de către executorul judecătoresc.

41. De altfel, odată ce a fost legal sesizat, executorul judecătoresc trebuie să îndeplinească actele de executare în ordinea și la termenele stabilite de lege. În acest sens, Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011, prevede, la art. 56, că executorul judecătoresc trebuie să își motiveze refuzul de a îndeplini atribuțiile prevăzute de lege, dacă părțile stăruie în îndeplinirea acestora. În cazul refuzului nejustificat, partea interesată poate formula plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul biroul executorului judecătoresc, care se va judeca cu citarea părților. Executorul judecătoresc va fi obligat să se conformeze hotărârii judecătorești rămase definitivă. Legea nr. 188/2000 mai prevede că întârzierea sistematică și neglijența în efectuarea lucrărilor atrage răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc.

42. Așadar, partea interesată în executarea obligației este creditorul, debitorul fiind interesat, mai degrabă, în stingerea procedurii de executare prin intervenția perimării. Deci, ceea ce primează este executarea obligației, și nu intervenirea perimării executării silită, dat fiind faptul că s-a încheiat faza de judecată a procesului civil, iar creditorul a apelat la procedura executării silită pentru recuperarea creanței sale. Măsura legislativă criticată vine în susținerea realizării obligației de executare, reprezentând, totodată, o sancțiune a creditorului pentru lipsa de diligență, dar și o măsură de constrângere a debitorului care nu și-a executat de bunăvoie obligația. Prin urmare, condiționarea intervenirii perimării executării silită limitează libertatea de acțiune a debitorului. Creditorul are deschisă posibilitatea realizării efective a obligațiilor care incumbă în sarcina debitorului, realizându-și creanța în dauna voinței acestuia, însă cu respectarea obligațiilor legale.

43. Curtea a mai reținut că legea procesual civilă pune la dispoziția părților posibilitatea contestării pasivității executorului judecătoresc, statuând prin art. 712 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă că „De asemenea, se poate face contestație la executare și în cazul în care executorul judecătoresc refuză să efectueze o executare silită sau să îndeplinească un act de executare silită în condițiile legii.”

44. De asemenea, executorul poate fi sancționat cu amendă judiciară, precum și obligat la despăgubiri, având în vedere că art. 720 alin. (7) din Codul de procedură civilă prevede că în cazul în care constată refuzul nejustificat al executorului de a primi ori de a înregistra cererea de executare silită sau de a îndeplini un act de executare silită ori de a lua orice altă măsură prevăzută de lege, instanța de executare va putea obliga executorul, prin aceeași hotărâre, la plata unei amenzi judiciare de la 1.000 lei la 7.000 lei, precum și, la cererea părții interesate, la plata de despăgubiri pentru paguba astfel cauzată.

45. Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate sunt clare, precise și previzibile, destinatarul normei juridice fiind capabil să își adapteze conduita în funcție de conținutul acesteia, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

46. În jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012), Curtea a statuat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis

și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală, și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

47. Curtea a reamintit că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (Decizia nr. 785 din 23 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 14 februarie 2022, paragraful 34).

48. Nici reglementarea diferită a unor aspecte ale etapelor procedurale sau a unor proceduri nu are menirea să aducă atingere principiului egalității în drepturi, întrucât legiuitorul are libertatea de a stabili competența instanțelor judecătorești și normele de procedură judiciară, precum și, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, fiind ținut, desigur, ca, în procesul de legiferare, să se circumscrie cadrului constituțional.

49. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

50. Cum nu a fost constatată încălcarea vreunui drept sau vreunei libertăți fundamentale, nici prevederile constituționale ale art. 53 nu sunt aplicabile în prezenta cauză.

51. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 715 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Doru Paraschiv și Sava Paraschiv în Dosarul nr. 10.873/302/2019 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Doru Paraschiv și Sava Paraschiv în Dosarul nr. 10.873/302/2019 al Judecătoriei Sectorului 5 București, de Societatea EXA — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 26.694/197/2018 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă, de Cristian Dan Goci în Dosarul nr. 14.549/4/2019 al Judecătoriei Sectorului 3 București, de Mircea Morosy în Dosarul nr. 8.156/233/2020 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și de Ionuț Laurențiu Mira în Dosarul nr. 17.431/281/2020 al Judecătoriei Ploiești și constată că dispozițiile art. 697 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București, Tribunalului Brașov — Secția I civilă, Judecătoriei Sectorului 3 București, Judecătoriei Galați — Secția civilă și Judecătoriei Ploiești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea domnului Horațiu-Lucian Cosma
în funcția de secretar de stat
la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii**

Având în vedere Adresa Ministerului Transporturilor și Infrastructurii nr. 28.956 din 3 septembrie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/27.077/SRO din 3 septembrie 2025,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Horațiu-Lucian Cosma se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 4 septembrie 2025.

Nr. 433.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Romi Mihăescu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor
Persoanelor cu Dizabilități**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale prin Adresa nr. 891/PFM din 26 august 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/8.243 din 26 august 2025 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/26.486/SRO din 28 august 2025, și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 32.296 din 3 septembrie 2025, precum și acordul domnului Romi Mihăescu privind prelungirea detașării în această funcție,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 11 septembrie 2025, domnul Romi Mihăescu, expert, clasa I, grad profesional superior la Direcția registrul statistic al întreprinderilor din cadrul Institutului Național de Statistică, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 4 septembrie 2025.

Nr. 434.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
de către Teodor-Cătălin Vătafu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului
și Solidarității Sociale**

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale nr. 1.017/PFM din data de 2 septembrie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/27.041/S.R.O. din 2 septembrie 2025, în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data de 11 septembrie 2025 încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Teodor-Cătălin Vătafu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

(2) Domnul Teodor-Cătălin Vătafu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 4 septembrie 2025.

Nr. 435.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor
și dezvoltării rurale nr. 453/2009 privind instituirea procedurii
de administrare specială la Societatea Comercială
„Agroprodcom” — S.A. Odorheiu Secuiesc**

În baza Referatului de aprobare nr. 15.189 din 28.07.2025 al Agenției Domeniilor Statului,

ținând cont de prevederile art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile art. 69, 153²⁴ și 227 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrintină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

în scopul schimbării strategiei pentru Societatea Comercială „Agroprodcom” — S.A. Odorheiu Secuiesc, județul Harghita, din privatizare în dizolvare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 4 din Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 453/2009 privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Agroprodcom” — S.A. Odorheiu Secuiesc, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada privatizării încetează la data de 30 septembrie 2025.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Violeta Mușat,
secretar de stat

București, 27 august 2025.

Nr. 288.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

